

U obrazloženju učenici su dali ove komentare:

"Bilo je u početku teško, ali i interesantno ...

Svi smo mnogo naučili ...

Svi smo učili zajedno ...

Prvi put radili smo nešto što smo mogli i primijeniti ...

Radili smo nešto što će nam trebati u životu ..." itd.

Iz razgovora o završnom ispitu s mentorima iz OUR-a u Zagrebu saznali smo:

- da je ovakav pristup završnom ispitu zaista velika novina;
- da je to bila korisna škola za sve;
- da su svi nešto naučili;
- da su kandidati bili maksimalno motivirani i zainteresirani;
- da su zadaci primjenjivi i prihvatljivi itd.

Ujedno je izražena i želja da bi trebalo mnogo suradnje u toku čitavog obrazovanja.

Na osnovi uvida nastavnika — mentora u pripremu kandidata u izradi stručnih zadataka i usmenih ispita utvrđeni su problemi od kojih je sigurno najznačajniji onaj koji se odnosi na mjesto stranih jezika u usmenom dijelu ispita, dok pismeni dio potpuno zadovoljava.

Iako su kandidati u velikoj većini pokazali da su ovladali jezičnim izrazom i u okviru stručnih tema, ipak se smatra da bi u ovim usmjerenjima trebalo više prostora dati komuniciranju na stranom jeziku, pa je predloženo da se ubuduće u stručni zadatak ugradi i kratak opis toka poslova i uočena problematika samog zadatka na stranom jeziku, uz uvjet da se prikaz obrazloži i usmeno.

Najzad bismo mogli zaključiti da je završni ispit u cjelini kao inovacija "prošao na ispitu kod kandidata ovih usmjerenja", pa budu li se iskoristile sve informacije i vrijedna iskustva stečena u radu, možemo biti sigurni da će rezultati biti bolji nego u ovoj godini, iako bismo već i s rezultatima ovog prvog završnog ispita trebali biti zadovoljni.

Vesna Zelić

ZAVRŠNI ISPIT ZA OBRAZOVNI PROFIL PREVODIOCA U ŠKOLSKOJ GODINI 1978/79.

U obrazovnom centru za jezike u Zagrebu za zvanje prevodioca školovale su se u toku 1977/78. i 1978/79. školske godine tri grupe učenika (tri odjeljenja). Školovanje za ovaj obrazovni profil trajalo je četiri semestra. Učenici su za to vrijeme imali svakog tjedna pet sati nastave prvog i drugog stranog jezika te dva sata teorije prevođenja (što je u trećem i četvrtom semestru bilo reducirano na jedan sat) i praktičnih prevodilačkih vježbi.

U nastavi prvog stranog jezika obrađane su različite razine i registri jezika u govoru i pismu, a posebna je pažnja poklonjena razvijanju sposobnosti usmenog i pismenog komuniciranja. Tematika je obuhvatila razne aspekte života i rada u suvremenom svijetu. Učenici su također ponovili i proširili, a određenim strukturama i nadopunili gramatičko gradivo iz prethodnih godina školovanja.

Sve što je rečeno o nastavi prvog stranog jezika, odnosi se u ponešto reduciranom obliku i na nastavu drugoga stranog jezika. Cilj je ovdje bio usvajanje osnovne usmene i pismene komunikacijske kompetencije u vezi s temama iz svakodnevnog života i s jednostavnijim društvenim temama. Gramatičkim gradivom bile su obuhvaćene i upotpunjene sve najvažnije strukture.

U teoriji prevođenja kao nastavnom predmetu obrađeno je gradivo iz udžbenika *Teorija i tehnika prevođenja I i II* koji je napisao dr V. Ivir, a u prevodilačkim vježbama nastojali smo uputiti učenike u prevođenje sa stranog jezika na materinski jezik u prva dva semestra, a u druga dva uvježbavali smo osim toga i prevođenje kraćih i lakših tekstova s materinskog jezika na strani jezik.

Poštujući princip postupnosti prevodilačke smo vježbe započeli na vrlo jednostavnim tekstovima. Bili su to tekstovi općeg sadržaja o različitim oblicima čovjekove djelatnosti, zatim različite vrste pisama, anegdote, kraći odlomci iz književnih djela, kraći novinski zapisi, prikazi iz društvenog života i izvještaji o aktualnim događajima.

Nakon četvrtog semestra učenici su pristupili polaganju završnog ispita. U okviru ispita organizirana je trodnevna stručna praksa u raznim radnim organizacijama odnosno ustanovama, poduzećima i tvornicama. Za vrijeme prakse učenici su uz pomoć mentora izradili i posebne stručne zadatke što su ih popularno nazvali radnjama. Ti su se zadaci sastojali od dva glavna dijela: općeg i posebnog.

Opći dio spadao je u područje teorije i prakse samoupravnog socijalizma. Tu se obrađivala problematika organizacije OUR-a općenito, ali i specijalna problematika radnih organizacija u kojima su učenici obavljali praksu.

U posebnom dijelu učenici su opisali djelatnosti za koje su njihove radne organizacije bile specijalizirane, zatim su preveli stručni tekst koji je bio u vezi s tim djelatnostima i analizirali ga s gledišta teorije prevođenja i jezičnih problema; u zaključku su iznijeli svoje dojmove i mišljenja o radu i o specijalnim pitanjima na koja su nailazili, kao i prijedloge za inovacije i uvođenje efikasnijih postupaka i načina rada.

Svaki je učenik imao svoje mentore i u školi i u radnoj organizaciji. U školi su to bili nastavnici TIPSS-a za opći dio zadatka i nastavnici stranih jezika odnosno teorije prevođenja za poseban dio, a u radnim organizacijama prevodioci i dopisnici odgovarajućih kvalifikacija koji su se željeli uključiti u rad s učenicima.

Dok je trajala praksa, učenici su u posebno određeno vrijeme dolazili na konzultacije sa školskim mentorima u školu. Tu su iznosili svoje zamisli o izradi zadatka te diskutirali s mentorima o stručnim i jezičnim problemima i mogućim rješenjima.

Nakon prakse i predaje izrađenog zadatka učenici su pristupili i posljednjem dijelu završnog ispita koji se sastojao od slobodnog sastava o jednoj od predloženih tema s područja društveno-političke, kulturne i ekonomske problematike (pisanje ovog sastava trajalo je četiri školska sata) i usmenog ispita u obliku diskusije o zadatku koji su izradili. To je bio kraći razgovor na stranom jeziku o učenikovu radu u radnoj organizaciji, a zatim na materinskom jeziku o teoretskim i praktičnim problemima prevođenja. Nastavnici TIPSS-a prodiskutirali su na usmenom ispitu opći dio zadatka na kojemu su kao mentori surađivali s učenicima.